

86. JIRÁSKŮV HRONOV ZPRAVODAJ

SOBOTA 30. 7. 2016

1!

MÍSTO HOKEJISTŮ BUDOU BYDLET SOUBORY Rozhovor se starostkou města Hronova Hanou Nedvědovou

Jaké změny v organizaci festivalu nastaly oproti loňskému ročníku?

Velmi významnou změnou je rozhodně stravování seminaristů. Potkaly se nám totiž dvě rekonstrukce kuchyní, kde se v minulých letech seminaristi stravovali. V současné době, právě v době Jiráskova Hronova, je rekonstruována kuchyně ve Wikovu i naše kuchyně v základní škole. Oslovili jsme tedy stávajícího nájemce restaurace Radnice pana Šafáře. Kromě toho, že zde v Hronově má restauraci, má i bohaté zkušenosti se zajišťováním cateringů na festivalech a dalších akcích. Za Radnicí díky tomu místo ošklivých budov, které jsme na jaře zbourali, vyrostl veliký stan, kde bude jíst více než dvě stě seminaristů.

V příštích letech se tedy seminaristé vrátí zpět do základní školy?

Uvidíme, jak se to osvědčí. Stan, o kterém jsem mluvila, bychom chtěli využívat k večernímu, nočnímu a možná i nadránnímu setkávání. Nejen seminaristů. Uvidíme, jestli se tam lidem bude líbit. Částečně by tento prostor mohl nahradit chybějící Horor. Je v centru, stan je natočený do parku a tak by nemělo nikomu vadit ani to, že se bude sedět déle do noci.

Provoz ve stanu tedy bude tak dlouho, dokud v něm budou sedět návštěvníci?

Personál je na to připraven, jsme domluveni. Nabídka tedy existuje. Zda ji lidé využijí, na to si musíme počkat.

Novou lokaci však podle dostupných informací získal i PC klub?

Ano, bude v pečovatělkův v Kalinově domě. Jde o prostor ve vrchních patrech domu. Modlím se, aby nebylo příliš teplo, pak by účastníkům toho semináře mohlo být horko. Pro tuto situaci však máme připravené větráky, abychom frekventantům PC pobyt v těchto místech maximálně zpříjemnili. Je zde i kvalitní sociální zázemí, je možné tam uvařit kávu a je to pět minut od náměstí.

A vím, že vznikl další hrací prostor...

Není úplně nový, kdysi se v něm již hrálo. Jde o tzv. „Myšárnu“ – malou tělocvičnu ve škole na náměstí. Pro menší divadelní formy, pro které není vhodná sokolovna, je to ideální zázemí.

Od doby, kdy přestal fungovat internát Na Chocholouši, bývá problém s ubytováním. Změnilo se něco?

Zdá se, že internát je na věky pasé. Podle vyjádření nových vlastníků by zde měl vzniknout v budoucnu hotel včetně restauračního zařízení. To se ovšem bavíme o horizontu dvou až čtyř let. Záleží pochopitelně na finanční síle majitele. Jinak, pokud jde o ubytování, chtěli jsme co nejvíce omezit dojíždění na internáty do Náchoda. I proto, že v Náchodě probíhají velké opravy na hlavní silnici a je zde značně omezen provoz. Chtěli jsme tedy co nejvíce souborů dostat do Hronova. Využili jsme proto náš zimní stadion. Hokejisté si vyklidili kabiny a my jsme je upravili pro ubytování pětatřiceti návštěvníků Jiráskova Hronova. Opět jde tedy o ubytování nedaleko centra.

Návštěvníci festivalu se vždy těšili na legendární ohňostroj. V loňském roce jej díky klimatickým podmínkám nahradil videomapping. Jak to bude letos?

Loni jsme jej museli zrušit kvůli horku a souvisejícímu nařízení pana hejtmána. Když jsme sledovali předpověď počasí, zjistili jsme, že letošní léto bude podobné. Poměrně teplé. Nechtěli jsme riskovat a ohňostroj jsme neobjednali ani v letošním roce. Festival bude opět ukončen videomappingem. Podle loňských ohlasů se líbil. Určitě i proto, že se jednalo o novinku a zajímavost. K této atrakci přidáme ještě koncert Václava Noida Bárty.

Každá velká akce typu festivalu Jiráskův Hronov začíná i končí počítáním finančních prostředků. Jak se daří naplňovat rozpočet?

Největším donátorem je pochopitelně ministerstvo kultury. Jsme na stejných penězích jako v loňském roce, za což bych chtěla moc poděkovat. Stejně díky ovšem patří rovněž Královéhradeckému kraji, který nám poslal také stejný příspěvek, stejné peníze dává i město Hronov. Mám však radost i z toho, že se opět podařilo oslovit vedle standardních sponzorů i některé nové. Finančně vyjádřeno, jsme získali od sponzorů půl miliónu korun v penězích a dalších několik desítek tisíc je v materiálové podpoře festivalu. Jsem ráda, že se to povedlo. V loňském roce probíhala diskuze, zda Jiráskův Hronov nepřemístit někam jinam a já měla obavy, jak na to donátoři budou reagovat. Zjistila jsem i tímto způsobem, že lidé nechtějí, aby byl festival někde jinde. To, co se na začátku zdálo být nevýhodou, znamenalo, že se objevili noví sponzoři a ti stávající dali více peněz.

Jan Šoácha

SEMINÁŘE • SEMINÁŘE • SEMINÁŘE • SEMINÁŘE • SEMINÁŘE

KDO JE KDO ANEB LEKTORI SEMINÁŘŮ

*D jako DVOULETÝ
KURZ DRAMATIZACE*
KATEŘINA MENCLEROVÁ

*DHD jako DÍLNA HERECKÝCH
DOVEDNOSTÍ*
ELENA MIRONOVA (Rusko)

*DOC jako
OD DOKUMENTU K DIVADLU*
JÍŘÍ ADÁMEK

DS jako DĚTSKÝ SEMINÁŘ
BÁRA MEDA ŘEZÁČOVÁ

*J jako JEVIŠTNÍ ŘEČ
aneb SLOVA, MYŠLENKY
A SYMBOLY... FUNGUJÍ*
EVA SPOUSTOVÁ-MÁLKOVÁ

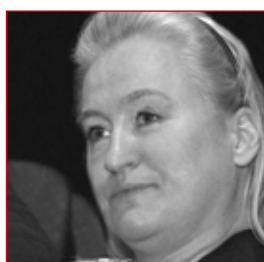
*HASIT jako
HEREC A SITUACE I. a II.*
LUDĚK HORKÝ
A JÍŘÍ PANCNER

*KPR jako KURZ PRAKTICKÉ RE-
ŽIE -KATEŘINA FIXOVÁ A MILAN
SCHEJBAL*

L jako LOUTKOVÉ DIVADLO
MAREK BEČKA

*LAB jako
LABORATÓRIUM*
CITLALI HUEZO SÁNCHEZ (Me-
xiko), ALEXANDRA ŠTEFKOVÁ
(Slovensko)

*N jako
NONVERBÁLNÍ KOMUNIKACE*
DANIELA FISCHEROVÁ

P jako PANTOMIMA
MICHAL HECHT
A ŠTĚPÁNKA ELGROVÁ

←
*V jako
VÝTVARNÁ SLOŽKA DIVADLA*
KATEŘINA BARANOWSKA

*RDR 45+ jako REŽIJNĚ DRA-
MATURGICKÁ KONCEPCE a její
REALIZACE 45+*
JAROMÍR HRUŠKA

*S jako STORYTELLING aneb
O ŘEMESLE VYPRÁVĚČSKÉM*
MARTIN HAK

*SILT jako SCÉNICKÁ INTERPRE-
TACE LITERÁRNÍHO TEXTU*
RENATA VORDOVÁ
A JANA MACHALÍKOVÁ

TD jako TANEČNÍ DÍLNA
MICHAL ZÁHORA

SLAVNOSTNÍ VZTYČENÍ FESTIVALOVÉ VLAJKY

ŽÍZEŇ HASÍ HASIČI

Občerstvení "U hasičů" bude i v letošním roce v rámci festivalu JH v provozu a nabízí příjemné prostředí, dostatečné občerstvení (pivo, limo, utopenci, konina, apod.), a to vše s hudebním překvapením. Otevírací doba o prodloužených víkendech - tj. pátek 29. 7. až neděle 31. 7. a čtvrtek 4. 8. až sobota 6. 8. 2016 je vždy od 15:00.

Na vaši návštěvu a žízeň se těší hasiči Hronov!

NA OKRAJ DNE

Zúčastnil jsem se před týdnem takové malé – ale významné – slavnosti ve Vysokém nad Jizerou; vzpomínali tam 230 let od chvíle, kdy jejich předek Jan Petruška položil základy novodobého ochotnického divadla v Čechách. Byla to událost příjemná, milá a důstojná. Ale především prosáknutá jakousi vlastností, která činí ochotnické divadlo právě ochotnickým divadlem, dává mu cosi, co může mít právě jen ono. V ekonomii se hojně a často používá pojem alokace k označení přidělených (omezených) zdrojů. Dovolil bych si tentokrát tenhle termín vypůjčit a označit jím zdroj, který ochotníkům nikdo nepřiděluje, ale získávají jej sami, tak říkajíc ze své podstaty, již bych pro tentokrát nazval tím starodávným a dlouholetým označením ochotnictví – nikoliv amatérismem. Neboť amatérismus je kromě provozování nějaké činnosti ze záliby, nikoliv z povolání, také označením jisté nezpůsobilosti k provozování této činnosti – dokonce až neschopnosti. A v tomto sloupku na okraj dne nemám na mysli vůbec, ale vůbec schopnost či neschopnost dělat divadlo. Ale něco docela jiného, jakousi kvalitu, kterou bych možná nazval sdílením – ale zase ne jen sdílením divadelního představení. Je to zvláštní komunikace, která je dána soužitím, společnými prožitky a postoji, sdíleným vědomím životních hodnot.

Seděli jsme v nedělním dopoledni na chodbě před zavřenou hospůdkou v divadle Krakonoš – ochotně nám nalili – a sledovali přípravu odpoledního pořadu před divadlem. Bylo to velké kolotání, ale všechno běželo jakoby samo, pozoruhodně samozřejmě a vypadalo to, že nikdo nic neřídí, nevydává všem těm lidem pokyny. A najednou jsem si uvědomil, že přesně tohle mělo v sobě večerní představení, což byla derniéra 34x zahraničního Malovaného na skle. Jak v té přípravě odpoledního dne tak v tom představení bylo to ochotnictví jako přirozená jistota, že probíhá něco, co všichni znají, čím jsou prostoupeni; jak ti, co to pro ostatní dělají a co něco předvádějí, tak ti, co tomu přihlížejí, ale jsou přítomni ne jako pouzí diváci, ale jako účastníci stejně naladěni. Jestliže na oné derniéře rozdali herci svým divákům růže jako poděkování za jejich trvalou podporu, pak to byl pro mne nádherný výraz onoho ochotnického sdílení.

Neměli bychom ani při vši složitosti hodnocení a hledání všech scénických souvislostí na JH – až se budeme přít o divadelní kvalitu jednotlivých inscenací a zabývat se jejich klady a nedostatky – zapomínat na tohle sdílení jako skutečný základ ochotnictví.

Jan Císař

JIRÁSKA NEPOPÍRÁME, MY HO VYZDVIHUJEME

ROZHOVOR

*Rozhovor s představitelkou Vojnarka
Lucií Peterkovou.*

O čem pro tebe Vojnarka je?

O vztazích mezi mužem a ženou, o rodinných vztazích, o povahách. A o tom, že někdy osud zkrátka nevyjde tak, jak bychom chtěli. I když všechno vypadá, že by mohlo. Platí to dneska, a vždycky to platilo.

Takže myslíš, že problémy Jiráskovy doby se dají přenést i do té naší?

Myslím, že se mění akorát místo, kde lidi žijí, nebo způsob jakým žijí, ale povahy se nemění.

Je nějaká výhoda, kterou by Jirásek měl oproti modernějším autorům? Něco, co by měl oproti nim "navíc"?

Nevím obecně, ale vím, co dává navíc nám. Dokážeme se vrátit ke kořenům. Dokážeme tady doma mistra nějakým způsobem vytáhnout. A navíc se to sluší. Je v tom určitý patriotismus. Nechci, aby to znělo pateticky, ale je tam také vlastenectví, v tom domácí slova smyslu. Že se za něj nestydíme. A i když třeba máme pocit, že by to možná šlo dělat svižněji, nějak jinak, stejně to tam pořád je. Snažili jsme se příběh vyprávět srozumitelně, nemuseli jsme si nic vymýšlet, nemuseli jsme nic přidávat, a ono to přesto samo o sobě funguje. A další věc je zajímavá. Ptejte se v průběhu Hronova, kdo co četl od Jiráska. Nemyslím divadelní představení, ani filmy. A dozvíte se, že to byla Lucerna, možná Vojnarka, možná Gero. Když jsme před sedmi lety vytáhli Emigranta, tak si všichni ťukali na hlavu. A potom k nám zase chodili s tím, že to je okamžitě možno hrát na profesionální scéně, viz slova pana profesora Laurina, který dokonce v té době měl na inscenování Emigranta záslusk, protože si to představení oživil a zjistil, že se dá inscenovat, že má sdělení. My Jiráska nepopíráme, my ho vyzdvihujeme.

Co tě na tvé roli nejvíc dostalo?

Zahrát mámu. Protože sama máma nejsem. Zahrát ženskou, která se podvolila, rodině, rodičům a vůli někoho jiného, a přesto to tak bere. Najít bohabojnost na jevišti. Ukázat, že lidi před sto lety nebyli frigidní. Že žili, propadali karbanu, chlastu (a kdyby měli drogy, propadali by i jim). Že byli požívační, citliví, romantičtí. Že měli rádi zábavu. Ale nejtěžší bylo poprat se s rolí té mámy, které jde samozřejmě o štěstí nejen její, ale hlavně jejího dítěte.

Takže bys mohla říct, že šlo o tvou zatím nejnáročnější roli?

Pro mě je každá role strašně složitá. Požadavky pana režiséra jsou každý rok jiné, pořád se posouvají. Od rolí chlapců jsem se přes role mladých dívek dostala do role kněžny v Lucerně. Pak zase jsem měla být neveselá a ne nad věcí, takže byl vybrán Obchodník s deštěm. Mám to tak, že mi role vybírá režisér. No - která herečka to má. /úsměv/

Myslíš, že se liší dopad Vojnarka na diváka konce 19. století a na toho nynějšího?

Nevím, protože jsem to nikdy neviděla v době Jiráska. Nevím, jak to inscenovali. Říkám si, že asi neměli taková světla, jako máme my. Asi byli patetičtější, hrálo se jinak, na gesta. Viděla jsem i filmové zpracování Vojnarka, a přestože byl film obsazený skvostně, říkala jsem si: "Takhle ne!" Styl herectví byl úplně jiný. A jestli byl jiný dopad? Divila bych se. Lidé byli bohabojnější. Ale já vlastně nevím, jak to na lidi působí dnes. Nevím, jestli se tomu smějí... Ale na mě to působí. Jenže já jsem na druhé straně.

V závěrečné vypjaté scéně vám selhala zbraň. Stalo se to poprvé?

Ano. Traduje se, že v osmdesátých letech se Vojnarka hrála v Červeném Kostelci a jeden přítel říkal, že mu to tenkrát nevystřelilo. Když jsme se ho zeptali, co tedy udělal, řekl, že se utlouk. Stalo se nám to. Berte to jako inovaci. Alespoň nehrajeme pořád stejně. /smích/

Vít Malota

HRONOVSKÝ POMNÍK BEZ CITŮ

RECENZE

Skutečnost, že se s některými texty na divadle nesetkáváme tak často, může být způsobena mnoha důvody. Dosavadní neprozkoumanost, ideologické zatížení nebo drahá autorská práva ale nejsou vysvětlení, která bychom mohli spojit s osobou Aloise Jiráska. Jeho dílo je probádané dostatečně, je považováno za součást kulturního dědictví naší země a je snad bez výjimky dílem kanonickým. Přesto Vojnarku na českých jevištích vidáme zřídka – a jako je tomu u ostatních nehraných her, má to dobrý důvod.

Drama o venkovské ženě, jejíž zákonný vztah se či byl problematický, ona se rozhodne jít „za hlasem svého srdce“, což nakonec skončí tragédií, není v českých dramatech neznámý (Gazdina roba, Maryša). Jiráskův text je ale v mnohém problematictější. Jedním z problémů je jeho nepochybná zastaralost; tlak společnosti, konvence a morální restriktivnost přece jen nebude dnešnímu člověku fungovat jako nezpochybnitelný hybatel děje. Tento motiv ale není ve Vojnarce nejdůležitější, jeho oslabení by se tedy dalo zvládnout. Hra naopak nabízí témata, která by i dnes mohla oslovit publikum velmi dobře, například konflikt svobodné matky mezi vlastním štěstím a spokojeností svého dítěte.

Hronovští se ve své inscenaci zcela vzdali pokusů o aktualizaci hry, a to ve výkladu, i po stránce režij-

ně-scénografické. Nastudovali Vojnarku jako poctu autorovi, s cílem znovu přivést Jiráska na jeviště, na „jeho“, hronovské jeviště. Počin je to v rámci Jiráskova Hronova smysluplný. I s tímto záměrem by ale bylo dobré zcela nerezignovat na diváka. Pro jednání založené na dramatické situaci není v textu mnoho opory; pokud by Vojnarka měla být pro diváka zajímavá a usledovatelná, musela by být plná jasných a plastických vztahů, aby bylo vůbec o čem hrát. Pietnost, se kterou Hronovští k textu přistupují, jim ale v budování vztahů překáží; vznikají tak schematické obrysy postav, se kterými je těžké se nějak emocionálně spojit. Jedinou výjimkou je postava Vojnarky, která působí lidsky uvěřitelně, ač její sdělení visí ve stejném dramaturgickém vzduchoprázdnu, jako sdělení ostatních postav.

Absence jednání a nevýrazně vypracované vztahy pak dávají vzniknout dojmům, jako kdybychom se dívali na operu, ke které někdo zapomněl napsat hudbu. Postavy dlouze pobývají na jevišti, hovoří o velkých věcech a vyznávají se z velkých citů, ale to, čím by tyto informace přenesly na diváka, chybí.

Inscenace Hronovských měla být v tom nejlepším slova smyslu pomníkem Aloisi Jiráskovi. A je. Chladným, kamenným a neotesaným. Ale pomníkem.

Petra Jirásková

Slovomrak (čti wordcloud) je vizualizací bleskových reakcí diváků ihned po představení. Čím větším písmem je výraz uveden, tím vícekrát jej diváci v souvislosti s představením prones.

Lojza
telenovela
pecka kulisy
pěkné nádherné
krásné klasika
hezký

Přišlo mi to hodně lidské. A druhá půlka byla mnohem silnější, než ta první.

Věra

Bylo to úžasné. Kamarádka je ochotnice, ta co hrála hospodskou, takže já jsem přišla hlavně na ni.

Šrámková

Jsem šťastná, že jsem konečně viděla, jak nevystřelilo. Celý život jsem na to čekala.

Eva Spoustová

Diskutuje se o tom, jestli Jiráska hrát, nebo ne. Já myslím, že Vojnarka má velmi pěkné situace a postavy. Řekl bych, že představení je čisté, velmi svědomitě udělané, ale na můj vkus by mohlo být více vzrušující. Situace by mohly být vybudovány ostřeji, oblouk dramatické situace by mohl být větší. Takhle mám pocit, že ke škodě představení je trochu monotónní a sebedojímavý.

Anonymní příznivce souboru

Přišlo mi, jako kdybych přišel do divadelního muzea, a nevím pak, jestli ta inscenace pochází z roku 1972 nebo 2016. A Hrušku jsem myslel, že nepřežiju.

Jan Smolka

Mně se líbila představitelka Vojnarky, paní Peterková. To je podle mě dobře a sugestivně pojatá postava. Herci vůbec byli dobří. Ale nepatřím úplně k příznivcům této Jiráskovy hry. Herci byli podle mě lepší, než ta hra.

Milan Uhde

PTÁME SE HRONOVÁKŮ: JAKÝ BYL VÁŠ PRVNÍ JH?

Pavel Lelek, technik

„Vzpomínám si velice dobře. Bylo to před jeden a dvaceti lety. Pamatuji si svůj první hronovský festival jako třináctiletý cucák, který začal pracovat na přehlídce. Byl jsem kamelot – roznášel jsem noviny - a podobně. Nic zásadního. Mám pocit, že dříve byl festival živější. Pro mě jako pro člověka, který se od počátku pohybuje okolo divadla, bylo vše živější. Bylo tu víc představení, teď mi přijde, že je jich o dost méně. Atmosféry okolo jsem si moc neužíval. Většinou jsem byl celé dny zavřený v divadle.

saj

POZVÁNKA NA ROZBOROVÝ SEMINÁŘ KLUBU REŽISÉRŮ SČDO

Také v rámci letošního 86. Jiráskova Hronova se bude konat rozborový seminář Klubu režisérů SČDO. Seminář je určen všem, kteří se zabývají, či chtějí zabývat rozбором představení (režiséři, dramaturgové, porotci, herci aj.).

Na každém semináři budou podrobně rozebírána vybraná představení, když úvodní slovo do rozpra-

vy zajišťují členové Klubu režisérů SČDO a následně je možno hovořit i o dalších představeních uvedených v rámci 86. JH, dle zájmu frekventantů.

Rozborový seminář je organizován jako otevřený a mohou ho navštívit všichni, i účastníci přehlídky s jen několikadenním pobytem, kteří mají zájem konfrontovat své názory na představení.

Rozborový seminář bude probíhat od neděle 31. 7. 2016 do soboty 6. 8. 2016, vždy od 9:00, (předpoklad trvání 2 – 3 hodiny), v učebně ve 2. p. ZUŠ v Hronově (pod kostelem).

Vedoucím lektorem bude Rudolf Felzmann.

Všichni zájemci jsou vítáni!

Za KR SČDO Jaromír Kejzlar

KDO LETOS PŘIJEDE NA SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ JH?

MVDr. Pavel Bělobrádek, místopředseda vlády

Bc. Lubomír Franc, hejtman Královéhradeckého kraje

Ing. Otakar Ruml, 1. náměstek hejtmána, Královéhradecký kraj

PhDr. Zuzana Malcová, ředitelka odboru, Ministerstvo kultury

PharmDr. Jana Třešňáková, členka rady, Královéhradecký kraj

Mgr. Lenka Lázňovská, ředitelka NIPOS

doc. Milan Uhde, spisovatel, dramatik, scénárista

Jan Birke, poslanec Parlamentu, krajský zastupitel, starosta Náchoda

PhDr. Pavel Mertlík, vedoucí oddělení kultury, Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Členové Zastupitelstva města Hronova

PARKOVÁNÍ VE MĚSTĚ

Pozor! V průběhu festivalu není z hygienických důvodů možné parkovat v prostoru za Radnicí, kde se stravují semináristé. Stejně tak pořadatelé žádají účastníky ubytované na Radnici nebo ve škole, aby nezabírali parkovací místa na náměstí. Řadu alternativních míst k parkování najdou u zimního stadionu, v Dvorské ulici (to je ta za lávkou přes

Metuji), u hřbitova či v Divadelní ulici (za Jiráskovým divadlem). Děkujeme za pochopení!

BÁSEŇ CO TRHALA MI DÁSEŇ

Letos jako loni
Hronov stejně voní

na týden v loji
všichni se rojí

kdo tady není
šťastně uvězněný?

v devět si mohu
poslechnout Si monu

zmrzlinu točenou
pro dnešek červenou

održet tradici
obydlet radnici

podle bontonu
vypít láhev v Tritonu

Jasanka Kajmanová

KOMPLETNÍ PROGRAM

86. JH V MOBILU? TADY JE!

Rozděleno na skupiny, každý si vybere (ano, i večere a obědy tam jsou).
Funguje na iPhone, víceméně funguje na Androidu a s trochou štěstí i na WindowsMobile (BlackBerry tu doufám nikdo nemá). Návod na odkazované stránce (čtete ho, prosím).

Odkaz moderně přes QR kód:

Nebo si přepište ručně do prohlížeče: <http://86jh.jurica.info>

PS: Aktualizace garantovány. Akorát že jsem se někde nepřepsal, to nezaručím, ale kontroval jsem to. Pětkrát...

Martin Jurica

FESTIVALOVÉ TAXI

Festivalové TAXI bude v letošním roce jezdit v pravidelných intervalech s nástupem u zadního rohu Jiráskova divadla - OZNAČENÉ MÍSTO Festivalové TAXI.

Pro potřeby ubytovaných v Domově mládeže ve Velkém Poříčí a na „Zimáku“ se bude jezdit celý den každou půl hodinu a od 22.00 hodin v intervalu 1 hodiny.

Ubytovaní návštěvníci Jiráskova Hronova v Domově mládeže v Náchodě si vždy dostatečně dopředu zavolají na Festivalové TAXI číslo: 774 097 952.

OBĚDOVÝ ALGORITMUS

Za účelem implementace simplifikace stravovacího procesu a diverzifikace unifikace logistických paralel přicházejte prosím k obědu v následujícím pořadí:

- v 13:00 jde na oběd divácká řada A, která chodí jako první na představení

- od 13:30 do 14:00 obědvají seminaristé z řady B, kteří opravdu budou chodit na PC

- ostatní obědvají až po 14:00

POZOR: v sobotu 30. 7. výjimečně oběd startuje už od 12:30!

ZÍTRA

NEDELE 31. 7. 2016

16.30 a 21.15 hodin 60' JD

Taneční divadlo BUFO /
choreografie: Martin Pacek
Ze života obtížného hmyzu
HOST JH

10.00 hodin 140' SJČ

DS Ty-já-tr/HROBESO Praha /
režie: Milan Schejbal
Robin Hawdon: Dokonalá svatba

16.30 a 19.00 hodin 85' SJČ

DS bratří Mrštíků Boleradice /
režie: Alena Chalupová
B. Němcová, M. Uhde: Divá Bára

19.00, 21.00 a 23.00 hodin 60' SOK

Veselé zrcadlo, Gymnázium Ústí nad Orlicí /
režie: Lenka Janyšová
I. Wernisch, L. Janyšová: Werniscház

Na poslední chvíli, ZUŠ Ostrov /

režie: Lucie Veličková
Daniil Charms: Jelizaveta Bam

13.30, 15.00, 18.20, 20.00, 22.45 hodin

50' MYŠ

Rámus a Krtek Plzeň / režie: Zdena Vašíčková
Z. Vašíčková na motivy V. Dyka: Antikrýs

15.30 hodin park A. Jiráska

KAŠPÁREK A DRAK aneb NECHUTNÁ PRINCEZNA
nebo TAKY JAK SE FRANTA DOČKAL

představení pro děti zahraje De Facto Mimo Jihlava

17.00 hodin park A. Jiráska

DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH
ZUŠ HRONOV A ČERVENÝ KOSTELEČ

koncert, dirigent: Miloš Meier

21.00 hodin park A. Jiráska

FRAŠKA O DUŠANOVĚ DUŠI

Divadlo Spektákl zahraje komedii pro dospělé

Legenda:

JD = Jiráskovo divadlo

SJČ = Sál Josefa Čapka

SOK = sál sokolovny

MYŠ = Myšárna

PAJ = Park Aloise Jiráska

Změna programu vyhrazena!

16.30 a 20.00 hodin 85' JD

Divadlo COMMEDIA Poprad (SK) /

režie: Vladimír Benko

Sergijusz Piasecki:

Zápisky důstojníka Červenej armády

16.30 a 20.15 hodin 140' SJČ

DS Ty-já-tr/HROBESO Praha /

režie: Milan Schejbal

Robin Hawdon: Dokonalá svatba

14.30 a 18.30 hodin 45' SOK

KUK-u-řice, ZUŠ Štítného Praha 3 /

režie: Ivana Sobková

R. Bradford. I. Sobková: Černošský Pán Bůh

celý den město

Žertovný kolotoč aneb Ve zdravém těle zdravý duch? Divadelní představení zahraje DIMIDIMITRI (Itálie)

15.00 hodin náměstí Čs. armády

Drak, Jiří a věž – Chůdádlo

15.15 hodin park A. Jiráka

Sacha a jeho žonglérské umění

divadlo pro děti a dospělé zahraje DIMIDIMITRI (Itálie)

15.30 hodin náměstí Čs. armády

Slavnostní zahájení 86. Jiráskova Hronova

Předávání Ceny Pavla Dostála 2016 Divadelnímu

souboru Krakonoš z Vysokého n. J.

Vystoupení Václava Noida Bárty

16.30 hodin park A. Jiráka

Sacha a jeho žonglérské umění – divadlo pro děti a dospělé zahraje DIMIDIMITRI (Itálie)

17.00 hodin park A. Jiráka

BIG BAND LETOHRAD – koncert, kapelník: Ros-tislav Zábřaha

20.00 hodin park A. Jiráka

SAHAR – taneční vystoupení skupin orientálních tanců

Zpravodaj 86. Jiráskova Hronova 2016

Vydává organizační štáb.

Redakce:

Petra Jirásková (jip), Jan Švácha (saj),

Vít Malota (vím), Jan Mrázek (jam),

Ivo Mičkal (foto), Michal Drtina (zlom),

David Slížek – šéfredaktor (das)

Stránky festivalu: <http://www.jiraskuvhronov.cz>

E-mail redakce: jhzpravodaj@gmail.com

Tisk: KIS Hronov Cena: 10,- Kč

KVÍZ: CO VÍTE O JIRÁSKOVI?

Za uplynulých pětadesát ročníků JH vykrytalizovaly tři styčné a základní body, bez nichž si Jiráskův Hronov ani nedokážeme představit. Prof. Císař, Divadlo Kámen a samozřejmě samotný mistr slova a rekordman použitého inkoustu Alois Jirásek. Pořadí míry pobožné úcty se liší, ale ať si kdo chce co chce říká, neznáte-li Jiráska, neznáte divadlo. Tak to zkrátka je. Bez debat.

Za účelem osobní umělecké obrody ctěného čtenářstva a doplnění jeho znalostí v každém čísle Zpravodaje vystrachám z archivů, rukopisů a analů vždy několik vskutku výjimečných jiráskovských detailů, kteréžto formou otázek nastíním a v následujícím čísle je zodpovím.

Pokud by někdo na otázky odpověď znal, může si zatleskat a zamáčknout slzu štěstí, neboť je kompletním člověkem. Lízátko nečekejte.

1. Pozorní diváci představení Vojnarka si jistě všimli, že Antonín sloužil na vojně. Otázkou je, jakou funkci zastával, jak dlouho tam byl a v bitvě s kterým protivníkem byl raněn?

2. Kdo věděl, jak se měli Antonín a Madlenka rádi?

3. Co ve 14. výstupu prvního jednání hry Lucerna ráčila Její Milost povolit na občerstvení a posílení?

Odpovědi naleznete v příštím čísle. Ale to už jsem říkal.

Vít Malota

MRÁZKOVY PALČÁKY

Svět, ve kterém žijeme, není jednoznačný, neukazuje se nám jen tak, a přináší řadu palčivých otázek...

Už při příjezdu do Hronova, který bychom běžně nepovažovali za nějak komplikované místo, se vyrojila celá řada otázek. A hlodají, a hlodají. Odpovědi jsou buď trapně nepřesné, nebo žádné. Ty nejdilematičtější a nejhlodavější otázky následně vypisuji, abych si od té tíhy trochu ulevil.

Jít na Vojnarku, či nejít na Vojnarku?

Co dělat, když to prostě nevystřelí?

Kolik knih od Jiráska přečte průměrný obyvatel Hronova za rok?

Kde je Martin Hak?

Kdy mám obědvat?

Je systém seminárních řad průchozí?

A je zde vůbec nějaký systém?

Kterej je ten Uhde?

Dám si dneska jen takový klidnější rozjezdový večer?

Co se děje za plentou, když je tam Eva Spoustová?

Proč té Simoně pořád tleskají?

Budeme kolegiální?

A to jsou otázky, které nás jen tak namátkou zaválily hned potom, co jsme vystřčili nosy z vlaku.

Co přinesou další dny, je pro mě otázka.

-jam-

HROKEMONI JSOU MEZI VÁMI CHYŤ HO A NEPUŠŤ!!!

Pohybují se mezi lidmi a vypadají jako lidi, ale pozor! Nejsou to lidi. Jsou to Hrokémoni (termín vzniklý spojením dvou slov Hronov a pokémon). Na první pohled je nerozeznáte, na druhý pohled také ne a pouze s naší nápovědou vám může pomoci pohled třetí. Když jej chytíte a zaznamenáte jeho podobu, čeká vás v redakci odměna. Jaká? Nechte se překvapit. A teď již pravidla hry na Hrokemony:

1. Hrokémon ví, že je Hrokémon.
2. Hrokémona odlovím tak, že na něho nahlas a adresně zakřičím. „Hrokémone, Hrokémone, už tě lovím!
3. Není-li objekt lovu Hrokémon, nedokáže se prokázat HROKARTOU a čuči jako vejř.

4. Je-li objekt lovu Hrokémon, prokáže se úspěšnému lovcu HROKARTOU, jejíž podoba je pod tímto návodem a podstatnou frází: „Jsem chycen, lovče!“

5. Na důkaz úspěšného lovu vyrobí lovec za pomoci Hrokémona selfie.

6. Selfie odešle lovec na e-mailovou adresu redakce jhzpravodaj@gmail.com.

7. První tři úspěšní lovci budou redakci zpraveni o svém úspěchu, jejich selfie se objeví ve Zpravodaji a získají každý den odměnu, každý den jinou, pokaždé však kvalitní.

Nejúspěšnější lovec Hrokémonů pak bude pozván redakcí v průběhu druhé soboty 6. 8. 2016 autorem hry na poloopulentní oběd (v sobotu se to může hodit, že?)

HROKÉMON Č. 1

Nápověda: 1982, Havířov, estét, MgA., JAMU, učitel

